

[Dohrmann]

som forhåbentlig ellers var hensigten fra nogle sider: at miljøet bliver forbedret.

En anden ting, jeg også vil påtale, er, at landbruget er blevet gjort til den store synderbuk i denne diskussion. Og hvorfor er landbruget det? Jo, det er det såmænd, fordi landbruget og de, der er beskæftiget inden for landbrugserhvervet, vælgermæssigt er en minoritet, så dem er man faldet over. Ingen tvivl om, at landbruget selvfølgelig ligesom alle andre skal bære sin del af ansvaret for, at forureningen er blevet forøget, men det er i bund og grund uretfærdigt, at man udvælger en minoritet og siger: nu skal de have et gok oven i nødden, og dermed er den hellige grav vel forvaret.

Jeg vil godt vove den påstand, at selv om også landbruget har sin del af skylden for forureningen, er landbobefolkningen som sådan langt, langt mere i kontakt med naturen og ved, hvad den kan bære, end mange byboere, og derfor synes jeg, det er meget uretfærdigt, det, der sker.

Heldigvis er det vel nok også sådan, at landbefolkningen på samme måde som alle vi andre gennem årene har lært at blive mere miljøbevidste, end de har været tidligere, det mener jeg også man kan se af de tal, der er fremkommet om f.eks. kunstgødningsforbruget. Det er jo en kendsgerning, at kunstgødningsforbruget inden for landbruget har været stærkt faldende inden for de senere år. Desværre er der også visse ting, der tyder på, at der bl.a. i Miljøministeriet er ansat nogle folk, som er direkte negativt indstillet over for landbruget som sådant.

Jeg spurgte for ikke så længe siden miljøministeren, om han kunne bekræfte, at kunstgødningsforbruget inden for landbruget havde været stærkt faldende inden for de senere år, og hvad fik jeg til svar? Jeg fik en opremsning af tal om kunstgødningsforbruget fra 1950 til 1983. Jeg gentager, at det, jeg spurgte om, var faldet inden for de senere år. Det blev så også nævnt, at det ganske vist havde været faldende inden for de sidste 2 år, men så kom man med en undskyldning om, at det var, fordi der havde været et par hårde vintre, og at man derfor skulle så sine marker om og så vårsæd i stedet for, således at kunstgødningsbehøvet ikke var så stort.

Dette svar lægger ministeren navn til. Jeg ved godt, hvordan det foregår med de spørgsmål, man stiller; det er embedsmænde-

ne, der skriver svarene, og så sætter ministeren sit navn under, men i sådan en sag burde miljøministeren nok gribe ind. Hvis det virkelig var tilfældet, at forbruget havde været stigende, sådan som landbruget får skyld for, så er det i orden, så skal det heller ikke skjules, men når forbruget nu vitterlig er faldende, synes jeg også, at ministeren burde være så meget mand for sin hat, at han satte de ting på plads.

En anden ting, som også skal nævnes, er, at de milliardbeløb, der er anvendt af kommunerne til investeringer i rensningsanlæg og lign., naturligvis skal give resultater, men det er vel sådan, at de vandafledningsafgifter og lign., man opkræver hos skatteborgerne, også på dette område er gået hen og er blevet en slags malkeko. Jeg synes f.eks., det er forfærdeligt, når vi hører kommunale folk udtale, at det og det har vi ikke fået besked fra amterne om at vi skal foretage os. Så længe man ude omkring i kommunerne ikke er sig sit ansvar mere bevidst, end tilfældet er, men mener, der skal komme en eller anden tilsynsmyndighed fra amterne og sige: sådan og sådan skal I gøre, så længe kan man roligt sige til kommunerne: de ting dér har I at få bragt i orden, også uden at der kommer nogle tilsynsmyndigheder fra amtet og holder øje med, om det sker.

Vi er alle skyldige, uden undtagelse. Uanset hvilket parti vi tilhører, uanset hvilket erhverv vi nu engang har valgt, har vi alle medvirket til den forøgede forurening. Det gælder enhver husholdning, hvor man bruger f.eks. opvaskemidler, rengøringsmidler og vaskepulver. Alt sammen er medvirkende til, at forureningen bliver forøget.

Jeg synes også, det er skrækkeligt, at vi her i 1986 må konstatere, at sådan noget som dumpning af giftromler i Nordsøen fortsat finder sted. Det burde der selvfølgelig for længst have været indgået en aftale om. Det er muligvis at være lidt for optimistisk at tro, at det er noget, alle lande kan blive enige om, men i hvert fald burde en hvilken som helst regering, hver eneste gang de kommer ud på rejser eller i internationale forsamlinger, tage det emne op.

Det socialdemokratiske dagsordensforslag vil vi stemme imod. Jeg har nævnt landbruget og den hetz, landbrugserhvervet er udsat for. Vi mener ikke, at det er en god dagsorden, og som følge deraf vil vi selvfølgelig